

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niewystarczającego uzasadnienia

— Decyzja z dnia 26 czerwca 2015 r. (zwana dalej „decyzją wydaną w następstwie przeglądu”) była jednocześnie pismem, którym doręczono decyzję Rady (WPZiB) 2015/1008 oraz rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1001 (zwane dalej „zaskarżonymi aktami”), ale w piśmie tym nie wskazano powodów, dla których przyjęto zaskarżone akty.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie

— Chociaż skarżąca stanowi własność NICO, jest jednak odrębną osobą prawną z siedzibą w Szwajcarii, gdzie zgodnie z prawem prowadzi działalność usługową o zasięgu lokalnym, osiągając przy tym niskie obroty.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony

— Poprzez pozwolenie na to, aby pojedyncze, niewymienione z nazwy państwo członkowskie pokierowało pracami Rady w kierunku przyjęcia decyzji bez zbadania istotnych dokumentów i dowodów, Rada jednostronnie ustanowiła nową procedurę decyzyjną, która nie ma podstaw w art. 215 TFUE ani w żadnym innym postanowieniu traktatów. Takie działanie zakłóca równowagę między uprawnieniami dochodzeniowymi i decyzyjnymi Rady oraz narusza prawo skarżącej do ochrony sądowej.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa własności należącego do kategorii praw podstawowych

— Rada nie podała żadnych istotnych powodów, które uzasadniałyby konieczność objęcia skarżącej środkami ograniczającymi. Umieszczenie w wykazie nazwy skarżącej, która jest szwajcarską spółką prowadzącą działalność usługową o zasięgu lokalnym, w żaden sposób nie przyczynia się do utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, a Rada nie dysponuje żadnymi dowodami, z których wynikałoby, że jest inaczej.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2015 r. – HK Intertrade/Rada

(Sprawa T-526/15)

(2015/C 371/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong Kong) (przedstawiciele: adwokaci J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/1008 z dnia 25 czerwca 2015 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 161, s. 19) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/1001 z dnia 25 czerwca 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 161, s. 1) w zakresie, w jakim mocą tych aktów nazwa skarżącej została umieszczona w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 26 czerwca 2015 r., skierowanej do pełnomocników skarżącej i dotyczącej przeglądu wykazu osób i podmiotów ujętego w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB oraz w załączniku IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012, w zakresie, w jakim ta decyzja stanowi odmowę wykreślenia nazwy skarżącej z wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niewystarczającego uzasadnienia

- Decyzja z dnia 26 czerwca 2015 r. (zwana dalej „decyzją wydaną w następstwie przeglądu”) była jednocześnie pismem, którym doręczono decyzję Rady (WPZiB) 2015/1008 oraz rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1001 (zwane dalej „zaskarżonymi aktami”), ale w piśmie tym nie wskazano powodów, dla których przyjęto zaskarżone akty. Dodatkowo uzasadnienie Rady nie spełnia standardów określonych w orzecznictwie.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie

- Chociaż skarżąca stanowi własność NICO, jest jednak odrębną osobą prawną z siedzibą w Hong Kongu, która prowadzi odrębną działalność na rynku azjatyckim, który wyłączony jest spod jakiegokolwiek kontroli, jaką nad jej działalnością ma sprawować NICO.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony

- Poprzez pozwienie na to, aby pojedyncze, niewymienione z nazwy państwo członkowskie pokierowało pracami Rady w kierunku przyjęcia decyzji bez zbadania istotnych dokumentów i dowodów, Rada jednostronnie ustanowiła nową procedurę decyzyjną, która nie ma podstaw w art. 215 TFUE ani w żadnym innym postanowieniu traktatów. Takie działanie zakłóca równowagę między uprawnieniami dochodzeniowymi i decyzyjnymi Rady oraz narusza prawo skarżącej do ochrony sądowej.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa własności należącego do kategorii praw podstawowych

- Rada nie podała żadnych istotnych powodów, które uzasadniałyby konieczność objęcia skarżącej środkami ograniczającymi. Umieszczenie w wykazie nazwy skarżącej, która jest spółką mającą siedzibę w Hong Kongu i prowadzącą działalność na rynku azjatyckim, w żaden sposób nie przyczynia się do utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, a Rada nie dysponuje żadnymi dowodami, z których wynikałoby, że jest inaczej.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2015 r. – Intesa Sanpaolo/OHIM (START UP INITIATIVE)

(Sprawa T-529/15)

(2015/C 371/38)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Intesa Sanpaolo SpA (Turyn (TO), Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Pozzi, F. Braga)